

7. Dagelijkse bekering

Introductie

Bekering is niet alleen een eenmalige gebeurtenis, maar ook een doorlopende handeling in ons leven. Voor veel gelovigen is er een moment aan te wijzen, waarop zij 'tot bekering kwamen'. Zij namen Jezus aan als hun Redder en besloten Jezus na te volgen. Dit is de draai van 180 graden, die je op enig punt in je leven kunt maken. Anderen kunnen niet zo duidelijk één moment aangeven, maar zijn al opgegroeid met Jezus of gaandeweg meer naar Hem toegegroeid. Of je nu een duidelijk bekeringsmoment aan kunt geven of niet, voor ons allemaal geldt de roeping om ons iedere dag weer te bekeren van onze slechte daden en er opnieuw voor te kiezen om Jezus te volgen.

De dagelijkse bekering

Als wij met Jezus gaan wandelen, dan zullen we al snel merken, dat het oude leven niet geheel verdwenen is. Hoe mooi de weg met Jezus ook is, we komen ook in een strijd terecht, waarbij we moeten strijden tegen onze oude gewoontes, gedachtes en ideeën. We krijgen met afleiding, verzoeking en karakterzwaktes te maken. Iedere dag worden we voor de keuze gesteld: gaan we achter Jezus aan, met alles wat we hebben en zijn? Of drijven we bij Hem weg? Gelukkig mogen we met vallen en opstaan onze weg vervolgen. Jezus' genade zorgt ervoor dat we steeds weer bij Hem terug mogen komen en weer een nieuwe start kunnen maken.

Als het goed is, zit er geestelijke groei in je leven. Toch kunnen er periodes zijn, waarin je helemaal niet het idee hebt dat je groeit. Soms zijn er periodes dat je dingen kwijtraakt van je wandel met Jezus of in slechte patronen terechtkomt. Dan mag dit stuk een uitnodiging zijn om je focus weer helemaal op Jezus te richten en achter Hem aan te gaan, welke offers dat ook kost.

De meeste strijd zit vaak in het focussen op Jezus. Het leven biedt zoveel afleiding, indrukken en drukte, dat we gemakkelijk onze focus op Jezus kwijtraakt. Voor we er erg in hebben, vullen onze dagen zich met werk, gezin, verplichtingen, hobby's, slaap, etc. Maar hoe kunnen we met Jezus wandelen, als we nooit aan hem denken? Wij zijn geroepen om de hele dag in contact te zijn met Jezus, bij wat we ook maar doen. Deze roeping is niet zo eenvoudig te vervullen.

Het is goed om hier bewust mee bezig te zijn, iedere dag. De weg achter Jezus aan is een trainingsschool. We leren een levenshouding aan. Dit kan door er iedere dag mee bezig te blijven. Vaste momenten van gebed en Bijbellezen kunnen daar enorm bij helpen. Als je de dag begint en/of afsluit daarmee, dan helpt dat voor je focus op de Heer.

Pas als we ons hart erop zetten om helemaal gefocust op Jezus te zijn, gaan we zien dat iedere dag wel een mogelijk bekeringsmoment heeft. Het is best wel waarschijnlijk dat je iedere dag op een punt komt, waarop je denkt: 'oh, nu ben ik onderweg de focus op Jezus toch weer kwijtgeraakt.' De training zit hem daarin, dat je jezelf op zulke momenten weer omkeert, je afleiding belijdt aan de Heer, en weer achter Jezus aan gaat, met hernieuwde focus. Dit is een dagelijks bekeringsmoment. Sommige dagen zullen zelfs meerdere van dit soort momenten kennen.

God ziet mij alweer aankomen...

De dagelijkse bekering kan een moeilijk onderwerp zijn, als je geneigd bent om jezelf te veroordelen, wanneer je iets niet helemaal goed doet. Gemakkelijk kan de gedachte naar boven komen: 'God ziet mij alweer aankomen. Dit is nu al de zoveelste keer. Ik leer hier ook niets van...' Toch is het goed om te beseffen dat God heus wel weet hoe wij mensen in elkaar steken. En dit weerhield Hem er niet van om zijn Zoon te sturen en ons steeds weer terug te brengen aan zijn hart. Hoe vaak we het ook verkeerd doen, als we ons weer tot de Heer bekeren, dan ziet Hij ons graag komen. Hij blijft bij ons leven betrokken. Dat is zijn grote genade.

Op een dag vroegen de leerlingen aan Jezus, hoe vaak ze iemand moesten vergeven. We kunnen dit lezen in Mattheüs 18:21-22:

Toen kwam Petrus naar Hem toe en zei: Heer, hoeveel keer zal mijn broeder tegen mij zondigen en ik hem vergeven? Tot zevenmaal toe? Jezus zei tegen hem: Ik zeg u: niet tot zevenmaal, maar tot zeventig maal zevenmaal.

Dit laat het hart van God zien. Jezus onderwijst zijn leerlingen dat zij de ander altijd weer moeten vergeven. Hiermee onderwijst Jezus zijn leerlingen om op de hemelse Vader te gaan lijken. God de Vader vergeeft ons altijd, wanneer we weer naar Hem terugkomen. Daar hoeven we niet aan te twifelen. God ziet ons inderdaad alweer aankomen, maar met een groot vaderlijk verlangen naar ons. Hij ziet ons graag terugkomen, zodat Hij ons weer op het goede pad kan leiden.

Verder is het goed om te beseffen dat wij onze levensvernieuwing niet van onszelf hoeven te verwachten. De Heilige Geest van God gaat ons leven vernieuwen, als wij Hem binnen laten en de ruimte geven. Het is belangrijk om de Heilige Geest uit te nodigen in je leven en Hem het recht te geven om je hele leven in lijn met Gods Woord te brengen. Spreek dit gewoon hardop uit. Dan gaat de Heilige Geest zeker met jouw leven aan de slag. En Hij is sterker dan jouw vleselijke verlangens, afleidingen, zonden, etc. De Heilige Geest is sterker dan dat en Hij zal jouw leven gaan vernieuwen. Dat mag je gerust aan Hem overgeven.

Zondigen wij iedere dag?

Als wij opgeroepen worden tot een dagelijkse bekering, dan betekent dat ook, dat wij kennelijk iedere dag zondigen. Maar hoe zit dat dan met wat er staat geschreven in 1 Johannes 3:6-9?

Ieder die in Hem blijft, zondigt niet; ieder die zondigt, heeft Hem niet gezien en heeft Hem niet gekend ... Wie de zonde doet, is uit de duivel; want de duivel zondigt vanaf het begin ... Ieder die uit God geboren is, doet de zonde niet, want Zijn zaad blijft in hem; en hij kan niet zondigen, omdat hij uit God geboren is.

Uit deze verzen blijkt heel duidelijk dat een kind van God niet meer zondigt. Toch moeten we hier wel een nuance maken, want uit andere Bijbelgedeeltes blijkt dat kinderen van God wel degelijk kunnen zondigen en dat wij elkaar dan terecht moeten wijzen. Hoe zit dit in elkaar? In 1 Johannes 3 wordt waarschijnlijk gesproken over het blijven liggen in de zonde. Kinderen van God vallen regelmatig in zonde, maar staan dan ook weer op. Maar als je willens en wetens in de zonde blijft liggen, deze koestert en je jezelf daarop niet laat aanspreken, dan kun je geen kind van God zijn. In 1 Johannes 3 wordt een scherp onderscheid neergezet: of je zondigt, of je zondigt niet. Het punt is hier: waar ligt jouw identiteit? Ligt deze in een levenswandel met de Heer? Of ligt deze in de zonde?

Verder is het goed om te beseffen dat er verschillende maten van zonde bestaan. Daar wordt in dezelfde brief, namelijk in 1 Johannes 5:16-17, over geschreven:

Als iemand zijn broeder ziet zondigen, een zonde niet tot de dood, dan moet hij tot God bidden, en Hij zal hem het leven geven, namelijk aan hen die niet zondigen tot de dood. Er is een zonde tot de dood; daarvoor zeg ik niet dat hij moet bidden. Elke ongerechtigheid is zonde; en er is zonde die niet tot de dood leidt.

Kennelijk leiden sommige zonden tot de dood en andere zonden kunnen vergeven worden. Er is dus gradatie in zonden. Sowieso valt de zogenaamde 'zonde tegen de Heilige Geest' onder de zonde tot de dood. Daar is geen vergeving voor, volgens Jezus.¹ Deze zonde heeft te maken met lastering van de Heilige Geest en zijn werk. Je kunt deze zonde onmogelijk per ongeluk of onwetend doen. Het gaat hier om een bewuste lastering van de Heilige Geest: je keert je heel bewust van God af en maakt het werk van zijn Geest belachelijk. Nu heb je de Heilige Geest nodig om tot bekering te komen, dus als je de Geest lastert, dan zal degene, die jouw bekering had kunnen geven, van jou weggaan. Je zult dan ook niet meer oprecht tot bekering kunnen komen.

Er zijn meer gradaties aan te brengen in zonden. Zo heb je openbare zonden, waarop mensen in de christelijke gemeenschap aangesproken moeten worden. Daartegenover heb je verborgen zonden, die onder de radar blijven. Verder kom je in het Nieuwe Testament verschillende lijsten van zonden tegen, waarvan gezegd wordt, als je deze dingen blijft doen, dan zul je niet in het Koninkrijk van God binnengaan.² Anderzijds zijn er ook subtiele zonden, waar een heel groeiproces overheen moet gaan, voordat we deze kunnen inzien en afleggen.

Ik geloof dat het verlies van focus op Jezus geen zonde tot de dood is, maar dat het ook niet goed te noemen is. We kunnen dagelijks deze focus verliezen door de drukte van het leven. Dit betekent niet dat wij geen kinderen van God zouden zijn, maar we mogen ons daar wel van bekeren. Een heel andere zaak is het wanneer je voortdurend in overspel leeft of voortdurend steelt van je naaste. Dat zijn zaken, die ons daadwerkelijk van Jezus los kunnen trekken.

Dit laat zien dat we wel degelijk van een dagelijkse bekering kunnen spreken, terwijl we toch volhouden dat we niet meer in de zonde leven. De zonde is ons leven niet meer, als wij Jezus volgen. Wij worden daardoor niet meer geregeerd. Tegelijkertijd vallen wij voortdurend, op onze weg achter Jezus aan. En we mogen weer opstaan en doorgaan. We strijden om achter Jezus aan te gaan. Dat is geen vanzelfsprekendheid of één, rechte, gladde weg, zonder fouten.

Focus op de overwinning

In het Nieuwe Testament worden we opgeroepen om te focussen op de overwinning en niet op de missers, die we voortdurend maken.³ We worden dag in dag uit door Gods Geest vernieuwd. En de overwinning in de strijd tegen de zonde, is al behaald. Daar mogen we onze aandacht op richten. Als we onze focus blijven leggen bij wat er nog niet goed gaat in ons leven, dan zal dat niet vruchtbaar zijn. Daar worden we geen betere mensen van, maar dan komen we in zelfveroordeling terecht en zullen we des te meer wegglijden in zonden. Onze focus ligt bij de overwinning. Jezus maakt ons volmaakt en Hij zal zijn werk in ons leven voltooien!

¹ Mattheüs 12:31-32.

² Galaten 5:19-22, Efeze 5:5, Openbaring 21:8, 22:15, etc.

³ 2 Korinthe 2:14, 3:18, 4:16, etc.